

Yağmur Kaçakları

Yönetmen: Yavuz Özkan

Senaryo: Yavuz Özkan

Oyuncular: Tarık Akan, Ayşegül Aldinç

1987 / Türkiye, Fransa / Türkçe / 125'

Düşünceleri yüzünden ölüme mahkum edilmiş bir adamın ve yalnızlığıyla barışamayan bir kadının hikayesi *Yağmur Kaçakları*. Biri Türk diğeri Fransız iki yabancı insanın bilindik aşklarını anlatan film, anlaşmak için her zaman aynı dili mi konuşmak gerekir sorusunu da akıllara getiriyor.

Filmin konusuna gelince; düşünce mahkumu olan genç adam, yağmurlu bir günde hapisten kaçarak bir kadın arkadaşının yanına sığınır. Ancak hayatına özgürce devam edebilmesi için tek yol yurtdışına çıkmasıdır. Yanında kaldığı arkadaşının da yardımıyla kendini Fransa'da bulan adam bir gece karşı komşusu Michelle'i intihar ederken görür ve yardımına koşar. O geceden sonra aralarında tatlı bir arkadaşlık başlayan genç kadın ve adam kısa süre sonra birbirlerine aşık olurlar. Aşklarının en büyük engeli ise birbirlerinin dillerini konuşamamalarıdır; ama onlar bu engelin üstesinden dokunuşlarla, resimlerle, işaretlerle gelmeye çalışırlar. Hızlı başlayan aşkları genç adamın Fransa'dan sınır dışı edilme şokuyla bitme noktasına gelir ve adam yine yağmurlu bir günde kaçmak zorunda kalır. Michelle bu ayrılığı kabullenemez, ülkesine dönmek zorunda kalan sevgilisinin peşinden gider. Bir süre sevgilisinin izini bulamayan kadın ortak bir arkadaşlarının da yardımıyla adamın saklandığı köye ulaşır ve gösterişli bir köy düğünüyle genç adamla evlenir. Ancak düğünün ertesi günü genç adam tekrar kaçmak zorunda kalır ve akabinde Michelle sınır dışı edilir.

Yağmur Kaçakları 80'ler Türkiye'sinin apolitik havasından sıyrılan filmlerden biri olsa da; Özkan'ın bürokrasinin işleyişi, düşünce suçu kavramı, kaçaklık hali, birine ya da bir yere ait olma ihtiyacı, aşkın evrenselliği gibi pek çok önemli ve geniş konuya aynı anda yer verme çabası; filmin politik yanını gölgede bırakıyor. Yine bu çaba, filmde değinilen birçok noktanın tam olarak açıklığa kavuşmasına ve seyircinin filmin dışında kalmasına sebep oluyor. Bunların dışında film, deneyimli yönetmenin ustalıkla kullandığı yaratıcı imgeler ile dikkat çekiyor. Filmin ilk sahnelerinden biri olan hapisane sahnesinde karşımıza çıkan tek sıra halinde durmuş, siyah takım elbiseli adamların hem düşünce özgürlüğüne, hem tek tipleştirilmeye, hem de hiyerarşik düzene aynı anda bir gönderme yapabiliyor olması Özkan'ın imgelerindeki anlatım gücünü bize ilk dakikalardan gösteriyor.

Yağmur Kaçakları, film boyunca vazgeçmediği cesur bir tavra, güçlü imgelere ve farklı bir hikayeye sahip olmasına rağmen, sonunda oluşturduğu soru işaretleri ve kafa karışıklığı sebebiyle yönetmenin diğer filmlerinin gölgesinde kalmış.

Merve Yıldız